

طراحی مدل مناسب جهت بخش‌بندی بازار مشتریان صنعت بیمه با رویکرد مشتری-مداری

سولماز احمدی^۱

چکیده

ارائه خدمات متناسب با نیاز مشتریان از جمله چالش‌های سازمان‌های امروزی به ویژه سازمان‌های سنتی است. با توجه به ساختارهای موجود در شرکت‌های بیمه، انعطاف‌پذیری لازم برای ارائه خدمات متناسب با نیاز هر فرد مشتری امکان‌پذیر نیست. در این راستا یکی از راه‌کارهای مناسب، بخش‌بندی مشتریان در گروه‌های مشابه و ارائه خدمات متناسب با این شباهت‌ها می‌باشد. هدف از این تحقیق طراحی مدل مناسب بخش‌بندی بازار مشتریان برای صنعت بیمه ایران بر اساس شاخص‌های مشتری‌مداری می‌باشد. در این مطالعه با استفاده از روش‌های تطبیقی و توصیفی مروری بر مطالعات صورت گرفته در زمینه بخش‌بندی بازار انجام گرفته و پس از آن به مقایسه مدل‌های ذکر شده پرداخته و در ادامه شاخص‌های مقایسه‌ای برای صنعت بیمه ایران با رویکرد مشتری‌مداری تعیین نموده و با استفاده از آن‌ها روش‌های مذکور را مقایسه نموده و در نهایت مدل مناسبی جهت بخش‌بندی بازار مشتریان صنعت بیمه با هدف جلب رضایت مشتری پیشنهاد داده‌ایم.

وازگان کلیدی: بخش‌بندی بازار، مشتری‌مداری و صنعت بیمه

solmaz.ahmadi@ut.ac.ir

دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد-کارشناس اداره مطالعات و تحقیقات بیمه ملت

* ایده و ساختار کلی این پژوهش بر مبنای نظرات جناب آقای دکتر حمیدرضا نورعلیزاده مدیریت محترم اداره مطالعات و تحقیقات بیمه ملت تدوین شده است. از همکاری ایشان در پیشبرد این مقاله کمال تشکر را دارم.

۱. مقدمه

بخش‌بندی بازار، فرآیندی است که بر اساس آن یک بازار به زیربخش‌های متمایزی از مشتریانی که نیازها و مشخصاتشان یکسان است تقسیم‌بندی می‌شود. از آنجاکه مشتریان هر بخش نیازها و خواسته‌های یکسانی دارند، به یک طرح بازاریابی و یک محصول خاص به شیوه‌ای مشابه پاسخ می‌دهند. بخش‌بندی بازار کمک می‌کند با تقسیم یک بازار بزرگ به بخش‌های کوچک‌تر، منابع سازمان به طور بهینه صرف مشتریان اصلی شود.

به دلایل مختلف، نقش بخش‌بندی بازار افزایش یافته است. اولاً روند رشد جمعیت کند شده و بیشتر بازارها و محصولات رو به بلوغ هستند. که این امر موجب افزایش رقابت شده چراکه شرکتها رشد خود را در کسب سهم بازار بیشتر و همچنین در افزایش انواع محصولات مختلف تحت یک نام تجاری جستجو می‌کنند. همچنین فشار ناشی از جهانی شدن باعث افزایش تقاضای بنگاههای صنعتی شده است. لذا بخش‌بندی بازار علاوه بر اینکه شرکتها را به پذیرش واقعیت‌های بازار وا می‌دارد، باعث شناسایی فرصت‌های تولید محصولات جدید می‌شود و فرایند تخصیص استراتژیک منابع بازاریابی را بهبود می‌بخشد. همچنین به طراحی طرحهای بازاریابی که برای حصول به گروههای همگن مصرف‌کنندگان، موثرter است، کمک می‌کند.

هدف از این تحقیق طراحی مدل مناسب جهت بخش‌بندی بازار مشتریان صنعت بیمه با رویکرد مشتری‌مداری است. ابتدا تعریفی از روش‌های موجود برای بخش‌بندی بازار مطرح می‌شود. سپس شاخصها و ویژگیهای خاص هر روش ارائه شده و با مقایسه با شاخصهای مورد نیاز مشتری‌مداری، مدل مناسب جهت بخش‌بندی بازار مشتریان صنعت بیمه پیشنهاد می‌گردد.

۲. روش‌های بخش‌بندی بازار

بخش‌بندی بازار به عنوان خشت اول بازاریابی مدرن توصیف شده است. پژوهشگران و مشاوران مدیریت این مفهوم را در کانون استراتژی اثر بخش بازاریابی می‌دانند که خواسته‌های متنوع مشتریان و منابع محدود کسب و کار را به هم متصل می‌کند. بخش‌بندی بازار فرآیندی تحلیلی است که با نیازهای مشتری به پیش رانده می‌شود و به حداکثرسازی منابع، تقویت توان کسب و کار در مقابل رقبا و توسعه برنامه‌های اثربخش بازاریابی و هدف گذاری بهتر کمک می‌کند.

بخش‌بندی بازار اولین بار زمانی وارد ادبیات نظری بازاریابی شد که بحث تبعیض قیمت جهت حداکثر کردن سود به میان آمد (فرانک و همکاران، ۱۹۷۲). پس از آن روش‌های مختلفی برای شناسایی بازار و همچنین رویکردهای ترکیبی بسیاری برای اقدام به بخش‌بندی معرفی شدند که همگی در قالب سه روش کلی تصمیم‌گیری برای بخش‌های بازار قرار دارند.

۲.۱. رویکرد پیمایشی (کاربرد نظرسنجی) در بخش‌بندی بازار

روش اول روشنی پیمایشی موسوم به "صفحه سفید" است. از "دیدگاه کتابهای درسی" به بخش‌بندی بازار، بازاریابان باید نگرش و طرز مصرف، تصورات، رفتار خرید و عوامل تأثیرگذار در تصمیم‌گیری مصرف‌کنندگان را کشف کنند تا بتوانند انواع متفاوت مصرف‌کنندگان یا مشتریان را در بازار تعیین کنند (کاتلر، ۲۰۰۵). مصرف‌کنندگان یا مشتریان مشابه باید با هم همگروه شوند، تا بخش‌های متجانسی از بازار ایجاد شوند. (مک داللد و دانبار، ۲۰۰۴). معنای ضمنی که استنباط می‌شود این است که بازاریابانی که مطالعات بخش‌بندی را هدایت می‌کنند چیزی شبیه "بوم سفید" در اختیار دارند که ابتدا تحقیق پیمایشی در مورد مصرف‌کنندگان یا بنگاهها بعمل می‌آورند و رفتار آنها را تجزیه و تحلیل می‌کنند، سپس مصرف‌کنندگان یا بنگاههای مشابه در بخش‌های همگروه می‌شوند. در ادامه در مورد بخش‌های هدف تصمیم‌گیری می‌شود و سپس برنامه‌های فروش و بازاریابی مناسبی برای پاسخ‌گویی به نیازهای بخش‌های هدف توسعه می‌یابد. رویکرد صفحه سفید مزایای بسیاری دارد

بويژه وقتی که تحليل ها منجر به شناسايي بخشهای قوی بازار با مبنای روشن برای ايجاد استراتئی، هدفگذاري می‌شوند. تا زمانی که بتوان ساختارهای داخلی و کارکنان را برای پاسخ‌گویی به این بخشهای بازار تجدید ساختار نمود، اين رویکرد مفید است. هر چند روش فوق فرآيندي منطقی است اما عملیاتی کردن آن ممکن است دشوار باشد چرا که بیشتر سازمانها از گذشته دارای استراتئی های بازار هدف، ساختار نیروی فروش، کانالهای توزیع، توافقات قراردادی، عملیات خدمات مشتریان و ساختار گزارش گیری (سلسله مراتب و خط فرمان) هستند که به ندرت قابل اتصال به بخشهای نوظهور بازارند. اغلب، تجدید ساختار این فعالیتها، حول بخشهای جدید دشوار است. بدتر آنکه اگر بخشهای کاملاً جدیدی که بر آن اساس مشتریان شکل گرفته‌اند به سازمانها تحمل شوند، ممکن است با مقاومت کارکنان فروش، بازاریابی و عملیاتی مواجه شوندو باعث آشفتگی در سیستم توزیع شوند(دیب و سیمکین، ۲۰۰۸).

۲. رویکرد ۲: ايجاد بخشن ها با استفاده از گروههای موجود بازار هدف و طبقه‌بندی گروه-های فعلی مشتریان

روش دوم روشی است عملگرایانه‌تر که بازاریابان بنگاه به بنگاه اغلب از این روش برای بخش‌بندی گروههای فعلی مشتریان استفاده می‌کنند. سازمانهای زیادی در وضعیت صفحه سفید که در بیشتر کتابهای درسی بازاریابی وجود دارد، قرار ندارند. در بیشتر موارد نوعی همزیستی بین گروه‌بندی قدیمی مشتریان و رویه‌های جا افتاده مدیریت فروش که برای خدمت‌رسانی به این گروهها طراحی شده‌اند، وجود دارد. درواقع، توزیع و ترتیبات سیستم توزیع با واسطه‌ها و نمایندگان فروش که از طریق قراردادهایی محافظت می‌شوند، از بازتعريف بنیادی گروه‌بندی های مشتریان جلوگیری می‌کنند (مک دانلد و دانبار، ۲۰۰۴).

حتی اگر بخشهای مشتری مدار نیز ايجاد و برای مدیران مسئول آنها تشریح شوند، هیچ تضمینی وجود ندارد که راه حل‌های بخش‌بندی مورد پذیرش آنها واقع شوند. در هر سازمانی ممکن است کسانی که مسئولیت استراتئی جدید، برنامه‌های بازاریابی یا تبلیغات را به عهده دارند، از پذیرش آنها سرباز زنند، یا آنها را سودمند تشخیص ندهند(دیب و ونسلی، ۲۰۰۲، ۲۰۰۴). تغییر ايجاد شده توسط بخش‌بندی بازار باید از جنبه‌ی استراتئی مهم، نسبتاً بی دردسر و بدون ابهام برای اجرا تلقی شود تا بتوان کاربرد اثر بخش آن را شاهد بود(دریک و همکاران، ۲۰۰۵، دیب و ونسلی، ۲۰۰۲).

اغلب بازاریابان B2B می‌توانند به آسانی گروه‌بندی سازمانهایشان را توصیف کنند. بیشتر آنها از اصطلاح "بخش" برای توصیف این گروه‌ها استفاده می‌کنند، در حالی که این گروه‌ها براساس محصول، توزیع جغرافیایی و یا طبقه‌بندی صنعت تقسیم شده‌اند، به جای آنکه براساس نیازها و رفتارهای خرید مشتریان باشد(دیب و سیمکین، ۲۰۰۸). این گروه‌بندی آن چیزی نیست که محققین از بخش‌بندی بازار می‌گویند اما طی تکامل تدریجی می‌توان بخشهای فوق را به سمت بخشهایی که براساس نیازها و رفتارهای خرید بنگاهها هستند سوق داد.

۲.۲.۱. فرآيند تکامل تدریجي بخشهای

برای تبدیل گروه‌بندی بر اساس نوع صنعت و اندازه به بخشهای بازار مشتری مدار یک زنجیره شش مرحله‌ای پیشنهاد می‌شود. شروع کار با برپایی کارگاههایی است که با تحقیقات بازاریابی از نیازها، رفتار خرید و عوامل تأثیرگذاری بر تصمیم‌گیری مشتریان پشتیبانی می‌شوند. این فرآیند امکان انتقال از طبقه‌بندی مشتری بر مبنای صنعت یا محصول به طرح بخش‌بندی بازار مشتری مدار را فراهم می‌سازد، که به همه بازارها مربوط می‌شود ولی در بخش‌بندی بازارهای تجاری یا صنعتی سودمندتر است. در کانون این فرآیند پروفولما^۱ خرید(شامل عوامل مؤثر بر تقاضای مشتریان، فرآیند خرید، پروفایل مشتری) دیب و سیمکین (۱۹۹۶) قرار دارد که اطلاعات رفتار خرید مشتری را جمع‌آوری می‌کند.

^۱ performa

پروفرامی خرید به بازاریابان کمک می‌کند تا هنگام برنامه ریزی بازاریابی شناخت وسیعی از مشتریان بدست آورند. همچنین در مورد رفتار خرید، تحلیل فرآیند تصمیم‌گیری مشتریان، عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری، ویژگیهای مشتریان صنعت یا بخش - در مورد بازارهای B2B - ترکیب مرکز خرید (فراد تعیین کننده، با نفوذ، نظردهنده، تصمیم‌گیرنده، استفاده کننده از محصول و...) نیز کمک شایانی می‌کند.

۲.۳. رویکرد ۳: تحقیق کیفی برای شناسایی بخشها

در این روش برای ایجاد بخشهای بازار، قضاوت مدیریتی و تفسیر یافته‌های تحقیقات کیفی بازاریابی که بازاریابان در جهت تولید محصول جدیدتر، شناسایی نگرش مشتری به محصولات و خدمات، جایگاه برند، سیاست قیمت‌گذاری، آگهی و... انجام می‌دهند، ملاک تصمیم‌گیری قرار می‌گیرد. این شیوه اگرچه دقت کمتری از دو رویکرد نخست دارد، شکی نیست که بخشها خیلی از سازمانها با استفاده از این رویکرد ذهنی تعریف شده‌اند، که شامل خوش‌هایی از مشتریان با شباهت‌های آشکار هستند که از طریق عقاید ابراز شده در گروههای متمرکز یا برنامه‌های مصاحبه‌های عمقی ایجاد شده‌اند (دیب و سیمکین، ۲۰۰۸).

۳. انواع بازارهای موجود و روش‌های مناسب بخش‌بندی آنها

در بسیاری از پژوهش‌های بازاریابی بازارهای مصرفی و بازارهای تجاری (صنعتی) تقسیم می‌شوند. روش بخش‌بندی بازارهای مصرفی و تجاری و نوع متغیرهای مورد استفاده برای هریک می‌تواند متفاوت باشد.

۱. مبنای بخش‌بندی بازارهای مصرفی

از میان سه روش کلی ذکر شده روش‌های اول و سوم بیشتر برای بخش‌بندی بازار مصرفی مورد استفاده قرار می‌گیرند. نمونه‌هایی از متغیرهای مورد استفاده برای بخش‌بندی بازارهای مصرفی به شرح زیر است:

۱,۱,۳. بخش‌بندی بازار بر مبنای مناطق جغرافیایی: بخش‌بندی بازار بر مبنای مناطق جغرافیایی ایجاب می‌کند که بازار را بر اساس مناطق مختلف جغرافیایی مانند کشور، استان، ناحیه، شهرستان، شهر و ... تقسیم کرد. یک شرکت می‌تواند در یک یا چند حوزه جغرافیایی فعالیت نماید، ولی تنها به گروههای محلی توجه خاص داشته باشد.

۱,۲,۳. بخش‌بندی بازار بر حسب ترکیب جمعیت (جمعیت شناختی): در این روش که مشهورترین روش بخش‌بندی بازار به شمار می‌آید، بازار را بر حسب متغیرهای جمعیت شناختی تقسیم می‌کند. یک دلیل شهرت این روش برای بخش‌بندی بازار مصرف این است که بازار را بر مبنای خواست، سلیقه و میزان مصرف، بخش‌بندی می‌کند. دلیل دیگر این است که محاسبه و اندازه‌گیری متغیرهای متعلق به ترکیب جمعیت راحت‌تر است. برخی از متغیرهای مربوط به ترکیب جمعیت برای بخش‌بندی بازار مصرف عبارتند از: سن و چرخه زندگی، جنس، سطح درآمد، نسل، طبقه اجتماعی و ..

۱,۳,۳. بخش‌بندی بازار بر مبنای متغیرهای روانشناسی: در بخش‌بندی بازار بر مبنای متغیرهای روانشناسی خریداران را بر اساس شیوه زندگی یا شخصیت و ارزش‌ها، به گروههای مختلف تقسیم می‌کند.

۱,۴,۳. بخش‌بندی بازار بر مبنای رفتار خریداران: در این روش خریداران را بر مبنای میزان دانش، نگرش، استفاده از محصول یا نوع واکنش در برابر آن، تقسیم می‌کنند. منافع خریداران، نرخ مصرف، میزان وفاداری و میزان

آمادگی خریدار از جمله شاخص‌های مورد استفاده در این روش به شمار می‌آیند. نوع نگرش خریداران (شیفتنه، مثبت، بی تفاوت، منفی، دشمن) نیز یکی دیگر از شاخص‌های مورد استفاده برای بخش‌بندی کردن بازار در این روش است. برای مثال در یک مبارزه تبلیغاتی نیروها می‌کوشند با توجه به نوع نگرش رای دهندگان، مقدار وقتی را که باید صرف هر گروه کرد تعیین کنند. امکان دارد آنها از شیفتگان تشکر و به آنها یادآوری کنند که باید رای بدنهند، دیدگاه کسانی را تقویت کنند که نسبت به حزب مثبت است، بکوشند رای گروه‌های بی تفاوت را به دست آورند و برای تغییر نگرش گروه‌هایی که دیدگاه منفی یا دشمنانه دارند هیچ وقتی را صرف نکنند.

۳.۲. مبنای بخش‌بندی بازارهای تجاری (صنعتی)

پرکاربردترین روش بخش‌بندی بازارهای تجاری روش بنگاه به بنگاه و یا روش طبقه‌بندی مشتریان فعلی می‌باشد (دیب و سیمکین، ۲۰۰۸) که در طول سالیان متعدد روش‌های گوناگونی برای رویکرد فوق ارائه شده است. برخی از روش‌های ارائه شده جهت بخش‌بندی بنگاه به بنگاه (بازارهای تجاری) به شرح زیر می‌باشد:

۳.۲.۱. قاعده عمومی (بخش‌بندی استراتژیک مک‌کینزی)

یکی از روش‌های استراتژیک بخش‌بندی مشتریان توسط یک بنگاه آن است که بنگاه تصمیم بگیرد، می‌خواهد چند نوع از محصولات خود را به چه نوع بخش‌هایی از بازار ارائه دهد (اسفیدانی و سیدجوادی، ۱۳۸۸). در این نوع بخش‌بندی سه حالت کلی پیش خواهد آورد که هر کدام مزایا و معایب خود را خواهند داشت:

۳.۲.۱.۱. تعداد کمی از انواع محصولات را به بخش‌های متعددی از مشتریان ارائه دهد. به عبارت دیگر "تعداد زیادی از پرندگان را با یک سنگ بکشد" در این روش بنگاه از صرفه‌های مقیاس در انتهای زنجیره تأمین استفاده می‌کند. هر چند این روش عملی است ولی همیشه قابل استفاده نیست. مزیت این روش آن است که بخش‌های متنوعی از بازار را با یک محصول پوشش می‌دهیم اما خطر روش فوق در این است که به محض یک ضعف کوچک در نیروهای بازاریابی و زنجیره تأمین، خروج از بازار حتمی است.

۳.۲.۱.۲. تعداد زیادی از محصولات را به بخش‌های محدودی از مشتریان ارائه دهد. در این صورت بنگاه منابع خود را بیش از حد بین محصولات مختلف تقسیم می‌کند. مزیت این روش ایجاد روابط بلندمدت با مشتریان و شناخت بهتر نیازهای مشتریان مورد نظر است. اما در صورتی که بنگاه در انتخاب بازار هدف خود اشتباه کرده باشد می‌تواند موجب نابودی بنگاه گردد.

۳.۲.۱.۳. تعداد زیادی از محصولات مختلف را با مشتریان متنوعی ارائه دهد. پرکاربردترین روش بخش‌بندی استراتژیک می‌باشد، چرا که بنگاهها قادر خواهند بود با ارایه محصولات متنوع خطر نابودی و خروج کامل از بازار را کاهش داده و با مورد هدف قرار دادن بخش‌های متنوعی از مشتریان ریسک انتخاب نامناسب بازار را پوشش دهند. از دیگر سو می‌تواند بین ورود به بازارهای جدید و یا حضور در بازارهای گذشته و نیز ارائه محصولات جدید یا افزایش محصولات قدیمی انتخاب‌های مناسب داشته باشند.

اهداف بخش‌بندی بازار			
محصولات و خدمات	جدید	نوآوری	تنوع

	موجود	حفظ، حمایت و پرورش	موقعیت مجدد
		موجود	جدید
بازارها			

جدول ۱: نمایشی از اهداف استراتژیک بخش‌بندی بازار

۳.۲.۲. طبقه‌بندی وبستر

وبستر بخش‌بندی بازارهای صنعتی را براساس نوع مؤسسه انجام می‌دهد. وی براساس الیت‌های هر کسب و کار آنها را در گروههای جداگانه‌ای قرار داده است، چرا که معتقد است صنایع مختلف نیازهای متفاوتی دارند. به عنوان مثال در زمینه ابزار و تجهیزات، بانکها به طراحی ململان برای مشتریان، ادارات دولتی به چیدمانی بادوام و محکم نیاز دارند. در حالی که برای نهادهایی نظیر بیمارستانها، معیارهای کیفی نظیر معیارهای بهداشتی مهم‌تر از تجهیزات اداری و دفتری است و کارخانه‌ها به تجهیزات و سیستمهای نظارتی توجه بیشتری دارند(وبستر و همکاران، ۲۰۰۳). در نتیجه وی بازارهای تجاری را به سه دسته کلی تقسیم می‌کند:

- شرکت‌های تولیدکننده قطعات اصلی
- نهادها یا مشتریان نهادی شامل بیمارستان‌ها، موسسات آموزشی و سایر سازمان‌های خدماتی
- مشتریان دولتی: شامل سازمان‌های دولتی، شهرداری‌ها

۳.۲.۳. بخش‌بندی بر مبنای سود یا مزایا

ارزش اقتصادی محصول برای مشتری می‌تواند به عنوان شاخصی برای طبقه‌بندی مشتریان مورد استفاده قرار گیرد(هات و اسپه، ۲۰۰۱). مشتریان مختلف یک محصول خاص را به دلایل متفاوتی خریداری می‌کنند. درواقع ارزش یک کالای مشخص برای مشتریان مختلف متفاوت است(وبستر، ۱۹۹۱). به عنوان مثال بانک‌ها، فروشگاه‌ها و کارخانه‌ها، سیستمهای کنترل دسترسی را به دلایل امنیتی و حفظ داری‌هایشان نصب می‌کنند ولی فعالیتهای نظیر استودیومهای ورزشی، مترو لندن و سالنهای کنسرت از سیستمهای فوق برای حذف کنترل دستی بلیطها در جهت کاهش هزینه‌های خود استفاده می‌کنند.

این نوع بخش‌بندی در صورتی عملیاتی می‌شود که سود یا مزایا قابل شناسایی و قابل اندازه‌گیری باشد. تحقیقات موریاری و همکاران او بر روی خرید پایانه‌های کامپیوتری نشان می‌دهد که این متغیر نمی‌تواند تفاوت‌های موجود در بازارهای صنعتی را نشان دهد.

۴. طبقه‌بندی براساس زنجیره تأمین

مدل کسب و کار هر فعالیتی بر روی اینکه خرید خود را در کجا و چگونه انجام دهد، تأثیر می‌گذارد. چنانچه استراتژی بنگاه کاهش هزینه باشد، بنگاه در صدد افزایش مقیاس تولید خواهد بود و از آنجا که تولید با حجم بالا نیاز به خرید با حجم بالا خواهد داشت در نتیجه آنها به دنبال قیمت ثابت و روابط بلندمدت خواهند بود. درصورتی که استراتژی تمایز محصولات و متناسب با نیاز مشتری باشد، آنها به محصولات با کیفیت احتیاج دارند و میزان تولید کم محصول، مبالغه‌ای، رابطه محور و حذف رقابت قیمتی از ویژگیهای ان استراتژی است(ساده‌هارشان و وینتر، ۱۹۹۸).

۳.۲.۵ بخش بندی از پایین به بالا

براساس نظر کاتلر برای بخش بندی مشتریان براساس شباهت ها باید مجموعه داده های مشتریان مورد بررسی قرار گیرد و نیازهای مشابه آنها شناسایی گردد. یعنی "ارزیابی مشتری از لحاظ کمی ارزیابی گردد و بر اساس شباهت آنها در رویکرد خرید گروه بندی شوند" (کاتلر، ۲۰۰۱).

در این روش در هنگام شروع به جای آنکه مشتریان را مشابه در نظر بگیریم و سپس براساس تفاوتها آنها را از یکدیگر جدا سازیم (بخش بندی از بالا به پایین)، ابتدا مشتریان را متفاوت از یکدیگر دیده سپس بر اساس شباهت‌هایشان آنها را گروههای مجزا قرار می‌دهیم. در بازارهای متلاطم و پرنوسان (اکثر بازارهایی که امروزه وجود دارند) روش پایین به بالا (ساخت) مناسب‌تر از روش (بالا به پایین) تجزیه است (فریتگ و کلارک، ۲۰۰۱).

۳.۲.۶ رویکرد دو مرحله‌ای (کلان- خرد)

یورام ویند و ریچارد کاردوزو (۱۹۷۴) رویکرد دو مرحله‌ای را برای بخش بندی بازارهای صنعتی‌بیشنهاد داد. آنها بر این باور بودند که بخش بندی‌اید در دو مرحله خرد و کلان انجام گیرد. بخش بندی کلان لازم است اما انجام بخش بندی خرد ممکن است ضرورتی نداشته باشد. بخش بندی کلان، بازارهای هدف را براساس ویژگی‌های سازمان خرید مشخص می‌کند. این ویژگی‌ها عبارتند از :

- اندازه سازمان/شرکت: یکی از پرکاربردترین و در دسترس‌ترین معیارها اندازه سازمان است. اگرچه برای رسیدن به تصویری واضح‌تری از بازار باید با مقیاس‌های دیگر ترکیب شود.

• موقعیت جغرافیایی: این معیار نیز مانند اندازه سازمان، معیاری در دسترس است که نیازهای فرهنگی، ارتباطی، زبان نگرش کسب و کارها را نشان می‌دهد.

• کد(SIC): معیار طبقه‌بندی استاندارد صنایع کشور آمریکاست. معیاری کاربرد محور است که برای بخش بندی بازار صنایع پیش رفته تا سطح طبقه بندی براساس نوع محصول را مناسب می‌داند.

• وضعیت خرید: بخش بندی بر مبنای وضعیت خرید به معنای آن است که مشتریان فعلی را از بخش‌هایی که در حال حاضر مشتری ما نیستند، جدا سازیم. این معیار، معیاری نظری و تقریباً غیرقابل استفاده است. با جهانی شدن و افزایش رقابت، شرکت‌ها تمايل پیدا کردن تا با تمرکز بیشتر بر تعداد اندکی از بازارها به شناخت کاملی از بازارها و ایجاد روابط بلندمدت با مشتریان پردازنند، زیرا این عقیده وجود دارد که حفظ مشتریان موجود آسانتر و کم هزینه‌تر از پیدا کردن مشتریان جدید می‌باشد. در نتیجه معیار فوق برپایه اعتماد، تکولوژی و روابط بنا شده است و به نوعی رابطه محور است.

• مرحله تصمیم‌گیری: یکی از معیارهای بخش بندی است که تازه واردان به بازار از آن استفاده می‌کنند. شرکت‌های تازه وارد به یک بازار باید تصمیم بگیرند که آیا قصد ایجاد روابط بلندمدت با خریداران را دارند یا در صدد انجام مناقصه با بخش گسترده‌ای از مشتریان هستند. شش و شارما معتقدند "درزمانی که بازار پرتالاطم و نوسانی است، بنگاه‌ها به سمت استراتژی‌های رابطه محور به جای معامله محور می‌روند" به این معنا که مناقصه و مزایده کمتر انجام می‌گیرد (فریتگ و کلارک، ۲۰۰۱).

توضیحات	متغیرها
	ویژگی‌های سازمان خرید:

سازمان‌های کوچک، متوسط و بزرگ بر مبنای تعداد کارکنان و یا حجم فروش	اندازه
سازمان‌های تهران، خراسان، اصفهان و ...	موقعیت جغرافیایی
کالا و خدمات:	
بر مبنای طبقه‌بندی بین‌المللی SIC این سازمان‌های بسیار متنوع هستند.	SIC طبقه
بالا، پایین	ارزش مورد استفاده
ویژگی‌های موقعیت خرید:	
خرید جدید	نوع موقعیت خرید
خرید مجدد همراه با تغییرات	
خرید مجدد	
مراحل اولیه خرید	مرحله خرید در فرآیند تصمیم‌گیری
مراحل نهایی خرید	

جدول ۲: متغیرهای مورد استفاده جهت بخش‌بندی کلان

مرحله‌ی دوم در روش رویکرد دو مرحله‌ای، بخش‌بندی خرد است. بخش‌بندی خرد شامل گروههای همگنی از خریداران در درون بخش‌های کلان می‌باشد(ویستر، ۲۰۰۳). در بخش‌بندی خرد، عمدتاً از متغیرهای رفتاری مراکز خرید و اعضاء آن برای ایجاد بخش‌های همگن درون بخش‌های کلان استفاده می‌شود. گرداوری اطلاعات مورد نیاز برای بخش‌بندی خرد، پیچیده‌تر از بخش‌بندی‌های کلان است و در این زمینه از اطلاعات بخش مدیریت فروش استفاده می‌شود، زیرا نیروی فروش شرکت معمولاً اطلاعات خوبی در مورد ویژگی‌های مشتری و رفتار خرید آنان دارد. متغیرهای مختلفی برای بخش‌بندی خرد در نظر گرفته می‌شود:

- معیار خرید: کیفیت محصول، خدمات پس از فروش، قیمت، پشتیبانی فنی، تداوم عرضه همگی از جمله معیارهای خرید هستند که برای بخش‌بندی خرد استفاده می‌گردند.

استراتژی خرید: براساس نظرهای و اسپه، بخش‌بندی براساس معیار استراتژی خرید بازار را به دو دسته کلی تقسیم می‌کند. گروه اول که رابطه محور هستند و با عرضه کنندگانی خاص به طور بلندمدت کار می‌کنند. گروه دوم معاملات خود را از طریق مناقصه و با بررسی بهترین پیشنهادات انجام می‌دهند.

ساختمان واحد تصمیم‌گیری: یکی از بهترین معیارهای بخش‌بندی خرد، استفاده از ساختار واحد تصمیم‌گیری است. شناسایی افرادی تعیین کننده و تصمیم‌گیرنده در واحدهای خرید ویژگی‌های رفتاری آنها و فرآیند تصمیم‌گیری در مراکز خرید معیار مناسبی برای بخش‌بندی بازارها می‌باشد.

نظریات مختلفی در ارتباط با بخش‌بندی خرد مطرح شده است که نمونه‌ای از آنها به شرح زیر می‌باشد:

۱.۲.۳. بخش‌بندی خرد از دید کاردوزو

کاردوزو برای بخش‌بندی خرد استراتژی‌های خرید را توصیه می‌کند:

- مشاهده همزمان: موقعی به کار می‌رود که هزینه بالاست و خریدار توانایی مواجهه با موارد خاص را ندارد.
- ارزیابی مقطوعی: زمانی استفاده می‌شود که هزینه‌ها پایین است و خریدار امکان مواجهه با موارد خاص را دارد(اسفیدانی و سیدجوادی، ۱۳۸۸).

۳.۲.۶. بخش بندی خرد از دید رانگان

- خریداران برنامه‌ریزی شده: به قیمت یا خدمات حساس نیستند و کار خرید را روتین انجام می‌دهند. محصول برای آنها اهمیتی ندارد.
- خریداران رابطه‌ای: دانش خوبی در خصوص محصولات دارند و به دنبال ایجاد شراکت استراتژیک هستند. محصول و شرکت عرضه‌کننده برای آنها تا حدودی اهمیت دارد.
- خریداران مبادله‌ای: محصول از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. به قیمت بسیار حساس هستند و در بدء-بستان بین قیمت و خدمات ترجیح می‌دهند کالای ارزان‌تری خریداری نمایند. دانش بسیار خوبی در خصوص محصولات دارند و می‌توانند محصولات را به دقت ارزیابی نمایند.
- شکارچیان تخفیف: حساسیت بسیار بالایی به قیمت دارند و به دنبال فرصت‌هایی می‌گردند تا محصولات را با حداقل قیمت ممکن خریداری نمایند(اسفیدانی و سیدجوادین، ۱۳۸۸).

۳.۲.۶.۳. مدل ۵ مرحله‌ای جفری و لیلین

- مرحله ۱: انجام بخش بندی کلان بر اساس شرایط صنعت‌خریداران صنعتی و موقعیت جغرافیایی آن‌ها و غیره.
- مرحله ۲: نمونه‌گیری از شرکت‌های موجود در بازار بالقوه، جهت تعیین ساختار تصمیم‌گیری در هر بخش با استفاده از یک «ماتریس تصمیم» که در ستون آن مراحل فرآیند تصمیم‌گیری و در سطر آن بخش‌های درگیر در هر فرآیند تصمیم‌آمده است؛ ورودی ماتریس، درصد مسئولیت‌پذیری هر بخش در هر مرحله خرید می‌باشد.
- مرحله ۳: تهیه فهرستی از شباهت‌های درون سازمانی، با استفاده از یک ضربی ریاضی.
- مرحله ۴: استفاده از تحلیل‌های خوش‌های جهت بسط طبقه‌بندی‌های خرد.
- مرحله ۵: ترکیب خوش‌های نهایی- طبقه‌بندی‌های خرد - جهت ارزیابی کیفیت طبقه‌بندی‌های خرد و دیگر ویژگی‌های اعضاء هر بخش از بازار(اسفیدانی و سیدجوادین، ۱۳۸۸).

۳.۲.۷. رویکرد آشیانه‌ای

بونوما و شاپیرو مدل دوم مرحله‌ای ویند و کاردوزو را به یک مدل چند مرحله‌ای و چند بعدی تبدیل نمودند. آنها معتقدند که تمایز بین طبقه‌بندی کلان و طبقه‌بندی خرد باعث می‌شود برخی از متغیرهای ارزشمند نادیده گرفته شود (اسفیدانی و سیدجوادین، ۱۳۸۸). بنابراین تمام معیارهایی که در رویکرد دو مرحله‌ای می‌توانست مورد نظر قرار گیرد را در نظر گرفتند و معتقد بودند که با توجه به بازار و براساس استدلال‌های منطقی می‌توان هر یک را حذف یا اضافه نمود.

مدل آشیانه‌ای مدلی است که متغیرهای مشخص (متغیرهای جمعیت شناختی، عملیاتی، رویکرد خرید، عوامل موقعیتی و ویژگی‌های شخصی) را برای بخش‌بندی بازار استفاده می‌کند و تا آخرین و درونی‌ترین سطح "آشیانه" پیش می‌رود(کلافتیس، چستن، ۱۹۹۷). در واقع از جنبه‌های عمومی‌تر به جنبه‌های خاص‌تر حرکت می‌کند. بنگاهها بخش‌بندی بازارهای صنعتی را براساس متغیرهای گفته شده و به ترتیب انجام می‌دهند. در جدول زیر مبانی بخش‌بندی بازارهای تجاری به صورت خلاصه مورد اشاره قرار گرفته است و برای این منظور سوالاتی که در هر روش و برای اتخاذ بهترین تصمیم باید از خود بپرسیم نیز آورده شده‌اند:

متغیرها	پرسش‌های مربوطه
متغیرهای جمعیت‌شناختی (بوم‌شناسی):	
نوع فعالیت	خدمات خود را به چه فعالیتهایی ارائه خواهیم داد؟
اندازه سازمان/شرکت	شرکت‌هایی که خدمات به آنها ارائه می‌کنیم چه اندازه بزرگ هستند؟
منطقه جغرافیایی	خدمات خود را در کدام منطقه جغرافیایی ارائه خواهیم کرد؟
متغیرهای عملیاتی:	
فناوری	برای ارائه خدمت به مشتری بر چه فناوری‌هایی تمرکز خواهیم کرد؟
استفاده کنندگان	آیا محصولات خود را به استفاده کنندگان عمده، متوسط یا کم و یا مشتریانی که از این محصول استفاده نمی‌کنند، عرضه خواهیم کرد؟
شبیوه خرید:	
واحد خرید سازمان	آیا ما محصولات خود را به شرکتی عرضه می‌کنیم که واحد خرید متمرکز یا غیر متمرکز دارد؟
ماهیت روابط موجود	آیا ما محصولات خود را به شرکت‌هایی ارائه می‌کنیم که با آنها روابط قوی داریم و یا به سادگی در پی جذب مطلوب‌ترین شرکتها هستیم؟
سیاست‌های کلی خرید	آیا ما محصولات خود را به شرکت‌هایی ارائه می‌کنیم که ترجیح می‌دهند دارایی‌های اصلی را اجاره کنند؟ برای دریافت خدمات قرارداد می‌بنند؟ خریدهای سیستمی دارند و یا پیشنهاد قرارداد را مهر و موم شده ارائه می‌کنند؟
شاخص‌های خرید	آیا ما محصولات خود را به شرکت‌هایی ارائه می‌کنیم که خواستار کیفیت، خدمات پس از فروش یا قیمت پائین هستند؟
عوامل موقعیتی:	
ضرورت	آیا ما محصولات خود را به شرکت‌هایی ارائه می‌کنیم که نیاز آنی دارند و باید کالاهای و خدمات را به سرعت به آنها ارائه کرد؟
کاربرد ویژه	آیا ما باید بر کاربردهای مشخص محصول خود تأکید کنیم؟
میزان سفارش	آیا ما باید فعالیت‌های خود را بر گرفتن سفارش‌های کلان یا انک متمرکز کنیم؟
ویژگی‌های شخصی:	
مشابه بودن خریدار و فروشنده	آیا محصولات خود را به شرکت‌هایی عرضه می‌کنیم که افراد و ارزش‌های آنها مشابه افراد و ارزش‌های شرکت خودمان است؟
نگرش نسبت به ریسک	آیا مشتریان ما ریسک پذیر هستند؟
وفادراری	آیا ما محصولات خود را به شرکت‌هایی ارائه می‌کنیم که نسبت به عرضه کنندگان خود بسیار وفادارند؟

جدول ۳: مراحل مدل آشیانه ای یا تو در تو

از ویژگی‌های این روش آن است که تمایز روش‌شن بین روش‌های خرید، عوامل موقعیتی و جمعیتی وجود ندارد. همچنین روش فوق همپوشانی دارد و بونامو و شاپیرو با اطلاع از این همپوشانی معتقدند مدل آشیانه ای از انعطاف پذیر است و قضاوت خوب مدیریتی می‌تواند راه گشنا باشد(ویستر، ۲۰۰۳) و این نقص را برطرف نماید.

۴. شاخصه‌ها و ویژگی‌های خاص هر روش

رویکردهای بخش‌بندی	مزایا	معایب	شاخصه‌ها
--------------------	-------	-------	----------

مشتری مدارترین روش پیچیده‌ترین روش استفاده از متنوع‌ترین معیارها دقیق‌ترین روش مناسب برای شرکت‌هایی که گروه فعلی مشتری ندارند.	مقاومت کارکنان و بخش‌های سازمان در مقابل تجدید ساختار آشناگی سیستم توزیع	شناسایی بخش‌های قوی بازار بخشنده به معنای واقعی(براساس نیازها و رفتارها)	صفحه سفید
عملگرایانه ترین روش استفاده از شاخصهای خاص جمعیت‌شناختی، عملیاتی، روش خرید، موقعیتی، ویژگیهای شخصی مبادله محور-رابطه محور- محصول محور استفاده از دردسترس ترین و پرکاربرد ترین داده‌ها	در صورتی که از متغیرهای کیفی استفاده نشود مشتری مدار نخواهد بود استفاده از شاخصهای نامناسب در صورت عدم قضاؤت مدیریتی درست	روشی آسان جهت گروه‌بندی مشتریان بهترین روش برای بخش‌بندی بنگاه به بنگاه مقبولیت قوی بین کارکنان عملیاتی	روش طبقه‌بندی فعلی مشتریان
سادگی شهودی و استنباطی	بخش‌های هدف چندان دقیق و قابل دفاع نیست	ساده‌ترین و ابتدایی‌ترین روش	روش کیفی

جدول ۳: ویژگیهای سه روش کلی تصمیم‌گیری برای بخش‌بندی بازار

شاخصه‌ها	معایب	مزایا	روشهای بخش- بندی بازارهای تجاری
ساده‌انگاری نوع مؤسسه به عنوان تنها معیار چندان مشتری مدار نخواهد بود.	چندان راه‌گشا نخواهد بود	طبقه‌بندی مشخص کسب و کارها	طبقه‌بندی و بستر
جست و جوی فرصت استراتژیک با توجه به استراتژی بخش‌های بازار بخش بندی بازار براساس استراتژی به دو دسته رابطه محور و معامله محور بودن	زمان بر بودن	شناخت دقیق مراحل تولید محصول و بواسطه آن شناخت روش خرید هر کسب و کار	طبقه‌بندی براساس زنجیره تأمین
ارزیابی کمی و کیفی کسب و کارها	دشواری در همسوسازی کارکنان فروش	مورد استفاده در بازارهای پرنسان	بخش بندی از پایین به بالا
جدازی متغیرهای جمعیت شناختی وموقعیت جغرافیایی در قالب بخش بندی کلان(همسوسازی با ساختار فعلی سازمان) در نظر گرفتن متغیرهای موقعیتی، شیوه خرید و ویژگیهای شخصی(نادیده گرفتن برخی متغیرهای ارزشمند	روشی نسبتاً آسان مقبولیت قوی بین کارکنان در کنار تبدیل شدن به مدلی مشتری مدار عدم نیاز به تجدید ساختار در سازمان	رویکرد دو مرحله ای

شناسایی نیازها و پیش رفتن به سمت مشتری مداری)			
<ul style="list-style-type: none"> • استفاده از تمام معیارهای جمعیت شناختی ، عملیاتی، روش خرید، موقعیتی، ویژگیهای شخصی انعطاف پذیری • عدم تمایز بین عوامل موقعیتی، روش خرید و جمعیتی • نیاز به قضاوت مدیریتی 	<ul style="list-style-type: none"> • همپوشانی و دوباره کاری در صورت قضاوت نادرست مدیریتی 	<ul style="list-style-type: none"> • مشخص بودن شاخصها و ترتیب مراحل 	روش آشیانهای
<ul style="list-style-type: none"> • تصمیم گیری همزمان برای ارائه محصول و بخش‌های بازار 	<ul style="list-style-type: none"> • ریسک بالای نابودی سازمان در اثر انتخاب استراتژی نادرست 	<ul style="list-style-type: none"> • تعیین بخشها براساس استراتژی سازمان 	بخش‌بندی استراتژیک

جدول ۵: ویژگی های مدل های مورد استفاده برای بخش‌بندی بازارهای تجاری

بازارهای بخش‌بندی مصرفی	مزایا	معایب	شاخصه‌ها
بر مبنای مناطق جغرافیایی	<ul style="list-style-type: none"> • در دسترس بودن داده ها • پر کاربرد 	<ul style="list-style-type: none"> • نیازهای مشتریان را به تنهایی نشان نمی‌دهد 	<ul style="list-style-type: none"> • سادگی • عدم دفاع قابل قبول
بر حسب ترکیب جمعیت(جمعیت شناختی)	<ul style="list-style-type: none"> • در دسترس بودن پر کاربرد • به نسبت دید خوبی را از بازار ارائه میدهد • محاسبه و اندازه‌گیری متغیرها راحت‌تر است 	<ul style="list-style-type: none"> • به تنهایی نیازهای متفاوت بخش‌های بازار را نشان نمی‌دهد 	<ul style="list-style-type: none"> • سادگی • کاربردی بودن
بر مبنای متغیرهای روان‌شناسی	<ul style="list-style-type: none"> • تمرکز بر ارزش‌های افراد با توجه به شخصیت و شیوه زندگی 	<ul style="list-style-type: none"> • مشکلات حاصل از شناسایی متغرهای کیفی و انجام مصاحبه 	<ul style="list-style-type: none"> • مشتری مدار • دقت بالاتر در بخش‌بندی
بر مبنای رفتار خریداران	<ul style="list-style-type: none"> • رویکردهای خرید نظریه دانش، نوع نگرش، استفاده از محصول، واکنش در برابر آن بیشترین اطلاعات را در ارتباط با نیازها و ارزش‌های مشتری می‌دهد 	<ul style="list-style-type: none"> • مشکلات انجام مصاحبه و طرح سؤالات مناسب برای دستیابی به پاسخ-های واقعی 	<ul style="list-style-type: none"> • مشتری مداری • شناخت بخش‌های قوی بازار

جدول ۶: ویژگیهای روش‌های مورد استفاده برای بخش‌بندی بازارهای مصرفی

۵. مشتری مداری و بخش‌بندی بازار

جهت پیشنهاد مدل مناسب برای بخش‌بندی بازار با تکیه بر مشتری‌مداری ابتدا باید تعریفی دقیق از مشتری و مشتری‌مداری ارائه داد و با توجه به شاخص‌های مشتری‌مداری مدل مناسب را عرضه کرد.

مشتری شخصیتی است حقیقی یا حقوقی که خواستار یا خریدار کالا و یا خدمتی برای رفع نیاز خود می‌باشد و حاضر است بابت آن هزینه مناسی را پردازد ولی زمانی حاضر به پرداخت این هزینه است که در کالا یا خدمت ارائه شده به او ارزشی را بییند که پرداخت آن هزینه رضایت‌وی را حاصل نماید و مشتری‌مداری یا تمرکز بر مشتری روشی است که در آن نخست به نیازهای مشتری توجه می‌شود و سپس در صدد تأمین این نیازها بر می‌آیند به گونه‌ای که نتیجه نهایی رضایت مشتری و برآوردن انتظارات او باشد(پارسمنش و افشاری، ۱۳۹۳) لذا می‌توان مشتری‌مداری را در قالب سه شاخص کلی خلاصه نمود:

- ارائه محصولات و سرویسهای مورد نیاز برای مشتری
- خلق ارزش برای مشتری
- جلب رضایت مشتری با استفاده از ابزارها و شیوه‌های مختلف

از آنجا که بخش‌بندی بازار از جنبه تاکتیکی، باعث درک عمیق‌تر از مشتری و ایجاد شناخت بهتر از خواسته‌ها و انتظارات مصرف‌کنندگان و بنگاه‌ها می‌شود، بنابراین می‌تواند تأثیر بسزایی بر ارائه محصولات و سرویسهای مورد نیاز برای مشتری و خلق ارزش پیشنهادی داشته باشد. همچنین باعث ایجاد تناسب بین خواسته‌های مشتری و برنامه‌های بازاریابی می‌شود که پیشرفت‌های حاصله در خدمت افزایش رضایت مشتری و افزایش وفاداری آنها خواهد بود. همچنین نقش بنیادی در فراهم ساختن مبنایی برای مدیریت روابط عمومی دارد که منجر به استفاده از ابزارها و روش‌های مناسب چهت جلب رضایت مشتری می‌گردد (دیب و سیمکین، ۲۰۰۸).

۶. نتیجه‌گیری

بخش‌بندی بازار بطور گستردگی توسط بیشتر انواع سازمانها و در بخش‌های گوناگون صنعت استفاده شده است. این مفهوم در قلب استراتژی بازاریابی شرکت‌های فعال در بازارهای مصرف‌کنندگان و بنگاه‌ها قرار دارد. بخش‌بندی بازار مفهوم هسته‌ای استراتژی بازاریابی و پلی بر روی شکاف بین نیازها و رفتارهای متتنوع مشتری و منابع محدود سازمانی است. موقفيت در کسب و کار بستگی به توانایی سازمان در برآورده ساختن نیازهای مشتریان دارد و بخش‌بندی بازار به تحقق این هدف کمک می‌نماید چرا که بخش‌بندی منجر به ارائه خدمات و کالاهای مناسب به مشتریان می‌شود و همین امر سبب جلب رضایت مشتریان می‌گردد، مشتریان راضی نیز احتمال بیشتری دارد دوباره کالا بخرند و یا به محصولات سازمان وفادار بمانند.

روش‌های مختلفی و همچنین رویکردهای ترکیبی بسیاری برای بخش‌بندی بازار وجود دارد که همگی در قالب سه روش کلی تصمیم‌گیری قرار می‌گیرند. هر یک از این روش‌ها در برخی از ویژگیهای خاص بر جسته هستند. یکی از معیارهای تمایز کننده روش‌ها از یکدیگر، میزان مشتری‌مداری آنهاست. اگر مشتری مداری را در محقق شدن سه شاخص ارائه محصولات و سرویسهای مورد نیاز برای مشتری، خلق ارزش برای مشتری، جلب رضایت مشتری با استفاده از ابزارها و شیوه‌های مختلف تعریف نماییم، از آنجا که بخش‌بندی بازار باعث درک عمیق‌تر از مشتری و ایجاد شناخت بهتر از خواسته‌ها و انتظارات مصرف‌کنندگان و بنگاه‌ها می‌شود و تناسب بهتری میان خواسته‌های مشتری و برنامه‌های بازاریابی ایجاد نموده و نقش بنیادی در مدیریت روابط عمومی خواهد داشت که همه‌ی این مزیت‌ها منجر به برآورده شدن سه شاخص اصلی مشتری مداری خواهد شد

لذا استفاده از روشی که بیشترین تأکید را بر شناسایی نیازها و ارزش‌های مورد انتظار مشتریان دارد، مشتری مدارترین روش خواهد بود. از میان روش‌های کلی تصمیم‌گیری روش صفحه سفید به علت تعیین شاخصهای کمی و کیفی برای شناسایی نیازهای مشتریان و گرفتن بازخورد پیاپی از مشتریان خود و شکل دهنی استراتژیها و سیستم توزیع و بازاریابی و فروش بر اساس بخش بندی بازار مشتری مدار ترین روش خواهد بود که بخش بندی به معنای واقعی و آنچه در کتابهای درسی آمده است را انجام خواهد داد اما آنچه که حائز اهمیت است آن است که میان مبانی نظری تا کاربرد عملی یک روش موانع بسیاری وجود دارد که همین موانع منجر به خلق دو روش دیگر تصمیم‌گیری شده است. از جمله این موانع آن است که بیشتر سازمانها که اقدام به بخش بندی بازار می‌نمایند از گذشته دارای استراتژی‌های بازار هدف، ساختار نیروی فروش، کانالهای توزیع، تواFACTات قراردادی، عملیات خدمات مشتریان و ساختار گزارش گیری (سلسله مراتب و خط فرمان) هستند و در این موارد استفاده از روش صفحه سفید باعث مقاومت کارکنان به خصوص در بخش فروش، بازاریابی و عملیاتی خواهد شد و آشفتگی سیستم توزیع را در پی خواهد داشت. عملگرایانه ترین روش طبقه بندی گروههای فعلی مشتریان بود به این معنا که ابتدا از متغیرهای اندازه، نوع فعالیت و منطقه جغرافیایی که برای کارکنان فروش و بازاریابی قابل پذیرش است برای گروه بندی مشتریان استفاده نمود سپس برای مشتری مدار کردن آن از متغیرهای کیفی ترجیح شناسایی نیازها و ارزش‌های واقعی مشتریان گروهها و بخش بندی مجدد آنها استفاده کنند. روش دیگر روشی کیفی اکتشافی است که از دل آن گروههای مصرف کننده یا مشتریان تجاری با نظریات و رفتارهای به وضوح متضادی پدیدار شده اند و بخشها به طور شهودی از این تحقیقات استنباط می‌شوند ولی بخش‌های هدف انتخاب شده چندان قابل دفاع و قابل اتکا نخواهند بود.

با توجه به به این موضوع که روش‌های اول و سوم برای بخش بندی بازارهای مصرفی و روش دوم برای بازارهای تجاری مناسب است و از آنجا که صنعت بیمه در هر دو بازار مصرفی و تجاری فعالیت می‌کند بنابراین می‌تواند روش‌های بخش بندی متفاوتی برای هر یک از این دو بازار در نظر گرفت.

۶.۱ بازارهای مصرفی

بخش بازاریابی و فروش و عملیاتی شرکتها در زمینه مشتریان بازارهای مصرفی بیش از بازارهای تجاری انعطاف پذیری از خود نشان میدهند لذا می‌توان روش صفحه سفید که متکی بر نیازها و رفتارهای مصرف کنندگان بخش بندی انجام میدهد را برای بخش بندی بازار مصرفی صنعت بیمه استفاده کرد. مراحل پیشنهادی برای روش صفحه سفید جهت بخش بندی بازار مصرفی با رویکرد مشتری مداری (ایجاد بخشها بر اساس نیازها و رفتارهای مصرف کنندگان) به شرح زیر می‌باشد:

مرحله ۱: آماده سازی
ایجاد کارگاه داخلی برای تعیین حوزه فعالیت
انتخاب همکاران و توجیه تفصیلی
انجام تحقیقات اکتشافی کیفی بواسطه گروههای متمرک
آماده سازی پرسشنامه بر اساس معیارهای کیفی برای مرحله کمی
مرحله ۲: مطالعات کمی
تعیین بازار که قرار است مورد بررسی قرار گیرد
اصحابه با مشتریان فعلی
اصحابه با غیر مشتریان
پوشش موضوعاتی نظیر (نیازها، منافع، کاربرد، سبک زندگی، نگرش)

مرحله ۳: تجزیه و تحلیل بخش‌بندی
تحلیلهای عاملی و خوشه‌ای
کارگاههای گفتگو و ارزیابی راه حل‌های در حال شکل‌گیری
مرحله ۴: گزارش دهی
ارائه بخشها به مدیریت
گزارش مدیران
جداول آماری
تحلیلهای ویژه: روندها، رقبا، درآمدها و...
مرحله ۵: اجرا
بازاریابی (تبليغ) داخلی شرکت برای استراتژی جدید
موافقت در مورد معیارهای هدف‌گذاری کمی و انتخاب اهداف اولویت دار
نمونه برداری عمقی از بخش‌های هدف‌گذاری شده
ایجاد و راهاندازی برنامه‌های بازاریابی برای بخش‌های هدف
مرحله عتیقهایات
پیگیری مستمر از نظریات مصرف کنندگان نسبت به محصولات بازاریابی شده
تجددید نظر در بخشها و محصولات بازاریابی شده

جدول 7: مراحل مدل پیشنهادی جهت بخش‌بندی بازار مصرفی صنعت بیمه

از آنجا که مدل فوق در طول زمان پویایی خود را حفظ خواهد کرد و همگام با تغییر نیازهای مشتریان محصولات را از طریق دریافت بازخورد از مشتریان تغییر خواهد داد لذا مشتری مداری را الوبت خود قرار داده است.

۶.۲. بازارهای تجاری

بخش بازاریابی و فروش و عملیاتی شرکتها در زمینه مشتریان بازارهای تجاری گروه‌بندی خاص خود را بر اساس نوع فعالیت، اندازه بنگاه، منطقه جغرافیایی و همچنین استراتژیهای فروش مشخصی را از گذشته‌دارند که مانع از پذیرش روش صفحه سفید و کنار گذاشتن بخش‌های آنها می‌شود. لذا باید روش دیگری برای بازارهای تجاری اتخاذ نمود. روش عملگرایانه تری که برای بخش‌بندی بازارهای تجاری استفاده می‌شود. بخش‌بندی گروه‌های فعلی مشتریان است. مراحل پیشنهادی برای روش گروه‌بندی فعلی مشتریان جهت بخش‌بندی بازار تجاری با رویکرد مشتری مداری (ایجاد بخشها بر اساس نیازها و رفتارهای شرکتها) به شرح زیر می‌باشد:

مرحله ۱: آماده سازی
ایجاد کارگاه داخلی برای تعیین حوزه فعالیت
انتخاب همکاران و مشارکت بخش‌های فروش و بازاریابی و عملیاتی و توجیه تفصیلی و قراردادها
مرور استراتژیها و گروه‌بندی گذشته مشتریان تجاری
مرحله ۲: بخش‌بندی کلان
بخش‌بندی اولیه بر اساس نظرات بخش‌های فروش و بازاریابی و براساس متغیرهای جمعیتی و جغرافیایی و اندازه

انتخاب چند بخش هدف و بررسی اینکه آیا به برنامه های بازاریابی پاسخ متفاوت خواهد داد؟
مرحله ۳: بخش بندی خرد
تعیین پروفایل مشتری (فعالیتها ، مرکز خرید، نیازها) فرآیند خرید، عوامل تأثیرگذار بر خرید
تعیین متغیرهای کیفی مناسب برای شناسایی بخش‌های متجانس (مدل تو در تو یا آشیانه ای به دلیل مشخص بودن هر یک از مراحل عملکرایانه ترین روش در بین روش‌های بخش‌بندی بنگاه به بنگاه می‌باشد)
ادامه تفکیک گروه‌های فعلی تا حصول توافق تیم شرکت‌کننده در کارگروهها
مرحله ۳: تجزیه و تحلیل بخش‌بندی
شناسایی ویژگی‌های مشترک / مشابه بین پروفایل مشتریان و گروه بندی مجدد آنها (در اکثر اوقات منجر به چشم پوشی از متغیرهای اولیه بخش‌بندی (نوع فعالیت، اندازه، منطقه جغرافیایی می‌شود)
مرحله ۴: گزارش دهی
ارائه بخشها به مدیریت
گزارش مدیران
جدوال آماری
تحلیلهای ویژه: روندها، رقبا، درآمدها و ...
مرحله ۵: اجرا
بازاریابی (تبلیغ) داخلی شرکت برای استراتژی جدید
موافقت در مورد معیارهای هدف‌گذاری کمی و انتخاب اهداف اولویت دار
نمونه برداری عمقی از بخش‌های هدف گذاری شده
ایجاد و راهاندازی برنامه های بازاریابی برای بخش‌های هدف
مرحله عنتمدیلات
پیگیری مستمر از نظریات مصرف کنندگان نسبت به محصولات بازاریابی شده
تجدد نظر در بخشها و محصولات بازاریابی شده

جدول ۷: مراحل مدل پیشنهادی جهت بخش‌بندی بازارهای تجاری صنعت بیمه

منابع

اسفیدانی، محمد رحیم و سیدجوادین، سیدرضا ۱۳۸۸، بازاریابی صنعتی، زمزمه نور.

پارسامنש، مصطفی و افشاری، علی ۱۳۹۳، شرکت تعاوی شمس.

Bonomo, T. V. & Shapiro, B. P., 1983. *Segmenting the industrial market*. s.l.:Lexington Books.

Bonomo, T. V. & Shapiro, B. P., 1984. Evaluating market segmentation approaches. *Industrial Marketing Management*, 13(4), pp. 257-268.

Dibb, S. & Simkin, L., 1996. *The market segmentation workbook: target marketing for marketing managers*. London: Routledge.

Dibb, S. & Simkin, L., 2008. *Market segmentation success: Making it happen!*. s.l.:Routledge.

Dibb, S. & Wensley, R., 2002. Segmentation analysis for industrial markets: Problems of integrating customer requirements into operations strategy. *European Journal of Marketing*, 36(1/2), pp. 231-251.

Drake, S., Gulman, M. & Roberts, S., 2005. *Light their fire: using internal marketing to ignite employee performance and wow your customers*. s.l.:Kaplan Publishing.

Dunmore, M., 2002. *Inside-Out Marketing: How to Create an Internal Marketing Strategy*. s.l.:Kogan Page Business Books.

Frank, R. E., Massy, W. F. & Wind, Y., 1972. *Market segmentation*. s.l.:Prentice-Hall.

Freytag, P. V. & Clarke, A. H., 2001. Business to business market segmentation. *Industrial Marketing Management*, 30(6), pp. 473-486.

Hutt, M. D. & Speh, T. W., 2001. *Business marketing management: A strategic view of industrial and organizational markets*. s.l.:Thomson/South-Western.

Kalafatis, S. P. & Cheston, V., 1997. Normative models and practical applications of segmentation in business markets. *Industrial Marketing Management*, 26(6), pp. 519-530.

Kotler, P., 2001. *Marketing management*. 14th edition ed. Canada: Pearson Education Canada.

Kotler, P. & Armstrong, G., 2013. *Principles of Marketing*. 15th Global Edition ed. s.l.:Pearson.

McDonald, M. & Dunbar, I., 2004. *Market segmentation: How to do it, how to profit from it*. s.l.:Butterworth-Heinemann.

Sudharshan, D. & Winter, F., 1998. Strategic segmentation of industrial markets. *Journal of Business & Industrial Marketing*, 13(1), pp. 8-21.

Webster, F. E., 1991. *Industrial marketing strategy*. New York: Wiley.

Webster, F. E., Malter, A. J. & Ganesan, h., 2003. *Can marketing regain its seat at the table?*, s.l.: Marketing Science Institute.

Wind, Y. & Cardozo, R. N., 1974. Industrial market segmentation. *Industrial Marketing Management*, 3(3), pp. 153-165.